

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

14. september 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Domstolen

2020/C 304/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 304/02 Sag C-630/19: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 26. februar 2020 — PAGE International Lda mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — momsfradrag — direktiv 2006/112/EF — artikel 168 og 176 — undtaget fra retten til fradrag — erhvervelse af fødevaretjenester — standstill-klausul — tiltrædelse af Den Europæiske Union) 2

2020/C 304/03 Forenede sager C-632/19 og C-633/19: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 16. juli 2020 — Federale Overheidsdienst Financiën og Openbaar Ministerie mod Metalen Galler NV (sag C-632/19 og sag C-633/19), LW-Idee GmbH (sag C-632/19 og sag C-633/19), KGH Belgium NV (sag C-632/19) og Vollers Belgium NV (sag C-633/19) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — dumping — import af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 91/2009 — gyldighed og fortolkning — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske baggrund for tvisten i hovedsagen samt manglende begrundelse for nødvendigheden af at besvare de præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag) 3

2020/C 304/04 Sag C-839/19 P: Appel iværksat den 16. november 2019 af Karolinę Romańska til prøvelse af kendelse afsagt af Retten den 6. september 2019 i sag T-212/18, Romańska mod Frontex 3

2020/C 304/05	Sag C-101/20 P: Appel iværksat den 19. februar 2020 af Currency One S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 19. december 2019 i sag T-501/18 — Currency One mod EUIPO — Cinkciarz.pl . . .	3
2020/C 304/06	Sag C-198/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 11. maj 2020 — MN, DN, JN og ZN mod X Bank S.A.	4
2020/C 304/07	Sag C-202/20 P: Appel iværksat den 12. maj 2020 af Claudio Necci til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. marts 2020 i sag T-129/19, Necci mod Kommissionen	5
2020/C 304/08	Sag C-212/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 12. maj 2020 — M.P. og B.P. mod »A.« som virker gennem filialen »A« S.A. .	6
2020/C 304/09	Sag C-213/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 12. maj 2020 — G.W. og E.S mod A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.	7
2020/C 304/10	Sag C-219/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 26. maj 2020 — LM	8
2020/C 304/11	Sag C-231/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 3. juni 2020 — MT mod Landespolizeidirektion Steiermark	8
2020/C 304/12	Sag C-300/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 7. juli 2020 — BUND Naturschutz in Bayern e.V. mod Landkreis Rosenheim	9
2020/C 304/13	Sag C-306/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 9. juli 2020 — SIA »Visma Enterprise« mod Konkurences padome	10
2020/C 304/14	Sag C-315/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. juli 2020 — Regione Veneto mod Plan Eco S.r.l	11
2020/C 304/15	Sag C-616/18: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 2. marts 2020 — Cofidis SA mod YU og ZT (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance Epinal — Frankrig)	13
Retten		
2020/C 304/16	Sag T-444/20: Sag anlagt den 8. juli 2020 — Société générale m.fl. mod SRB	14
2020/C 304/17	Sag T-445/20: Sag anlagt den 8. juli 2020 — Crédit agricole m.fl. mod SRB	15
2020/C 304/18	Sag T-446/20: Sag anlagt den 8. juli 2020 — Confédération nationale du Crédit mutuel m.fl. mod SRB	15
2020/C 304/19	Sag T-447/20: Sag anlagt den 8. juli 2020 — BNP Paribas mod SRB	16
2020/C 304/20	Sag T-448/20: Sag anlagt den 8. juli 2020 — BPCE m.fl. mod SRB	17
2020/C 304/21	Sag T-449/20: Sag anlagt den 8. juli 2020 — Banque postale mod SRB	17
2020/C 304/22	Sag T-455/20: Sag anlagt den 14. juli 2020 — Roxtec mod EUIPO — Wallmax (Gengivelse af sorte cirkler placeret oven på en orange firkant)	18
2020/C 304/23	Sag T-467/20: Sag anlagt den 22. juli 2020 — Industria de Diseño Textil mod EUIPO — Ffauf Italia (ZARA)	19

2020/C 304/24	Sag T-468/20: Sag anlagt den 24. juli 2020 — LB mod Parlamentet	20
2020/C 304/25	Sag T-478/20: Sag anlagt den 28. juli 2020 — Bigben Connected mod EUIPO — Forsee Power (FORCE POWER)	21
2020/C 304/26	Sag T-479/20: Sag anlagt den 28. juli 2020 — Eurobolt m.fl. mod Kommissionen	22
2020/C 304/27	Sag T-480/20: Sag anlagt den 28. juli 2020 — Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics og Jushi Egypt for Fiberglass Industry mod Kommissionen	23
2020/C 304/28	Sag T-481/20: Sag anlagt den 31. juli 2020 — Magnetec mod EUIPO (CoolTUBE)	24
2020/C 304/29	Sag T-484/20: Sag anlagt den 3. august 2020 — SATSE mod Europa-Kommissionen	25
2020/C 304/30	Sag T-485/20: Sag anlagt den 5. august 2020 — Junqueras i Vies mod Parlamentet	25

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DOMSTOLEN

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 304/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 297 af 7.9.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 287 af 31.8.2020

EUT C 279 af 24.8.2020

EUT C 271 af 17.8.2020

EUT C 262 af 10.8.2020

EUT C 255 af 3.8.2020

EUT C 247 af 27.7.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 26. februar 2020 — PAGE International Lda mod
Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral
Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)**

(Sag C-630/19) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – momsfradrag – direktiv
2006/112/EF – artikel 168 og 176 – undtaget fra retten til fradrag – erhvervelse af fødevarer –
standstill-klausul – tiltrædelse af Den Europæiske Union)*

(2020/C 304/02)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PAGE International Lda

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 168, litra a), og artikel 176 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, der efter en medlemsstats tiltrædelse af Den Europæiske Union indsnævrer omfanget af de udgifter, der er udelukket fra fradragsretten for merværdiafgift, ved under visse betingelser at tillade et delvist fradrag af merværdiafgift for sådanne udgifter, herunder navnlig udgifter i forbindelse med fødevarer, selv om den afgiftspligtige person godtgør, at samtlige disse udgifter fuldt ud vedrører vedkommendes afgiftspligtige økonomiske virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 11.11.2019

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 16. juli 2020 — Federale Overheidsdienst Financiën og Openbaar Ministerie mod Metalen Galler NV (sag C-632/19 og sag C-633/19), LW-Idee GmbH (sag C-632/19 og sag C-633/19), KGH Belgium NV (sag C-632/19) og Vollers Belgium NV (sag C-633/19) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien)

(Forenede sager C-632/19 og C-633/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – dumping – import af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina – forordning (EF) nr. 91/2009 – gyldighed og fortolkning – manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske baggrund for tvisten i hovedsagen samt manglende begrundelse for nødvendigheden af at besvare de præjudicielle spørgsmål – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2020/C 304/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federale Overheidsdienst Financiën og Openbaar Ministerie

Sagsøgte: Metalen Galler NV (sag C-632/19 og sag C-633/19), LW-Idee GmbH (sag C-632/19 og sag C-633/19), KGH Belgium NV (sag C-632/19) og Vollers Belgium NV (sag C-633/19)

Konklusion

Det er åbenbart, at anmodningerne om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (retten i første instans i Antwerpen, Belgien) ved afgørelser af 27. marts 2019 skal afvises.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Appel iværksat den 16. november 2019 af Karolinę Romańska til prøvelse af kendelse afsagt af Retten den 6. september 2019 i sag T-212/18, Romańska mod Frontex

(Sag C-839/19 P)

(2020/C 304/04)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Karolina Romańska — Kuć (ved advokat A. Tetkowska)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)

Ved kendelse af 31. januar 2020 blev sagen slettet fra registret.

Appel iværksat den 19. februar 2020 af Currency One S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 19. december 2019 i sag T-501/18 — Currency One mod EUIPO — Cinkciarz.pl

(Sag C-101/20 P)

(2020/C 304/05)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Currency One S.A. (ved advokat P. Szmidt)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Cinkciarz.pl sp. z o.o.

Ved kendelse af 28. maj 2020 har Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) besluttet, at appellen ikke admitteres.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie
(Polen) den 11. maj 2020 — MN, DN, JN og ZN mod X Bank S.A.**

(Sag C-198/20)

(2020/C 304/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: MN, DN, JN og ZN

Sagsøgt: X Bank S.A.

Præjudicielle spørgsmål

1) Med det første spørgsmål ønskes oplyst, om artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrugeraftaler (¹), artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 4, samt betragtningerne hertil, hvorefter:

- forbrugeren skal nyde samme beskyttelse ved en mundtlig aftale som ved en skriftlig, og i sidstnævnte tilfælde uafhængigt af, om vilkårene er indeholdt i et eller flere dokumenter
- vurderingen efter faste generelle kriterier af, om vilkår er urimelige, navnlig i forbindelse med erhvervsvirksomhed af offentlig karakter i form af levering af kollektive tjenesteydelser baseret på solidaritet mellem brugerne, skal suppleres med en samlet vurdering af de forskellige berørte interesser; heri ligger hensynet til, at der er handlet i god tro; ved vurderingen af begrebet god tro skal der især tages hensyn til styrkeforholdet i parternes forhandlingspositioner, til, om forbrugeren på den ene eller den anden måde er blevet tilskyndet til at give sin tilslutning til kontraktvilkåret, og til, om varerne eller tjenesteydelserne er solgt eller leveret på forbrugers særlige bestilling; den erhvervsdrivende kan opfylde kravet om god tro ved at handle loyalt og rimeligt med den anden part, hvis legitime interesser den pågældende skal tage hensyn til
- kontrakterne skal være formuleret på en klar og forståelig måde, og forbrugeren skal have en reel mulighed for at gøre sig bekendt med alle vilkårene, og i tvivlstilfælde gælder den fortolkning, der er mest fordelagtig for forbrugeren,

set i lyset af præmis 16 og 21 i Domstolens dom af 3-09-2015, Horațiu Ovidiu Costea mod SC Volksbank România SA (C-110/14, EU:C:2015:538) og punkt 20 og 26-33 i forslag til afgørelse fra generaladvokat Pedro Cruz Villalón fremsat den 23. april 2015 (EU:C:2015:271),

skal fortolkes således, at enhver forbruger har ret til den beskyttelse, der er fastsat i direktiv 93/13?

Eller omfatter forbrugerbeskyttelsen kun en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger som antydnet i præmis 74 i Domstolens dom af 30. april 2014 i sagen Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai mod OTP Jelzálogbank Zrt, (ECLI:EU:C:2014: 282)? Med andre ord, kan den forelæggende ret tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt kontraktvilkår i aftaler indgået af enhver forbruger er urimelige, eller kun til, om kontraktvilkår i aftaler indgået af en forbruger, som kan betragtes som en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, er urimelige?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares med, at forbrugerbeskyttelse i henhold til direktiv 93/13 ikke omfatter enhver forbruger, men kun en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, kan en forbruger, der ikke gennemlæste den indgåede kreditaftale med pant i fast ejendom koblet til en udenlandsk valuta af en værdi på 150 000,00 PLN over 30 år, betragtes som en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger? Kan en sådan forbruger ydes beskyttelse i henhold til direktiv 93/13?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares med, at forbrugerbeskyttelse i henhold til direktiv 93/13 ikke omfatter enhver forbruger, men kun en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, ønskes med det tredje spørgsmål oplyst, om en forbruger, som ganske vist inden indgåelsen af kreditaftalen med pant i fast ejendom koblet til en udenlandsk valuta af en værdi på 150 000 PLN over 30 år, havde læst udkastet til aftalen, men ikke fuldt ud havde forstået den, og alligevel ikke forsøgte at forstå dens betydning, samt ikke rettede henvendelse til aftalens anden part — dvs. banken — med anmodning om afklaring af aftalens vilkår, kan betragtes som en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger? Kan en sådan forbruger ydes beskyttelse i henhold til direktiv 93/13?

(¹) EFT 1993, L 95, s. 29.

Appel iværksat den 12. maj 2020 af Claudio Necci til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. marts 2020 i sag T-129/19, Necci mod Kommissionen

(Sag C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Claudio Necci (ved advokats S. Orlandi og T. Martin)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af kendelse afsagt den 25. marts 2020 af Den Europæiske Unions Ret i sag Necci mod Kommissionen, T-129/19.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne træffer ny afgørelse.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har nedlagt påstand om annullation af kendelsen afsagt den 25. marts 2020 i sag T-129/19, hvorved Den Europæiske Unions Ret afviste hans annullationssøgsmål og pålagde ham at betale sagsomkostningerne.

Appellanten har i denne henseende fremført tre anbringender:

Første anbringende om forkert gengivelse af tvistens genstand, for så vidt som Den Europæiske Unions Ret fastslog, at afgørelsen af 18. juli 2011 var bebyrdende for appellanten.

Andet anbringende om tilsidesættelse af hans ret til effektiv domstolsbeskyttelse, eftersom appellanten, hvis hans søgsmål afvises, ikke har nogen retsmidler med henblik på at bestride den omstændighed, at han ikke længere har nogen social dækning, til trods for, at han har arbejdet hele sit liv.

Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om anvendelse af én lovgivning, eftersom Den Europæiske Unions Ret fastslog, at tabet af enhver social dækning i Italien efter overførslen »følger af retsregler i den pågældende nationale ret, som ikke har nogen indvirkning på hans situation i forhold til den fælles sygeforsikringsordning«.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 12. maj 2020 — M.P. og B.P. mod »A.« som virker gennem filialen »A« S.A.

(Sag C-212/20)

(2020/C 304/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.P. og B.P.

Sagsøgt: »A.« som virker gennem filialen »A« S.A.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal et kontraktvilkår i en aftale om lån koblet til en udenlandsk valuta, der fastsætter købs- og salgskursen for udenlandsk valuta i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, samt artikel 5, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁽¹⁾ og dets betragtninger, der indeholder krav om, at kontrakterne skal være udarbejdet på en klar og forståelig måde, og at de i tvivlstilfælde skal fortolkes til fordel for forbrugeren, være formuleret entydigt, dvs. således at låntager/forbrugeren selvstændigt kan vurdere kursen på en given dag, eller er det — i lyset af den type aftale, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, i ovennævnte direktiv — som følge af aftalens langsigtede karakter (flere årtier) og det faktum, at værdien af udenlandsk valuta er underlagt konstante (hele tiden) ændringer, muligt at formulere kontraktvilkåret på en mere generel måde, nemlig ved at henvise til markedsværdien for udenlandsk valuta, på en måde, der forhindrer en betydelig ubalance mellem parterne for så vidt angår parternes rettigheder og pligter til skade for forbrugeren i henhold til artikel 3, stk. 1, i ovennævnte direktiv?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om det i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og dets betragtninger, er muligt at fortolke et kontraktvilkår vedrørende kreditgiverens (bankens) fastsættelse af købs- og salgskursen for udenlandsk valuta på en sådan måde, at tvivl vedrørende kontrakten løses til fordel for forbrugeren, og at antage, at aftalen bestemmer købs- og salgskurser for udenlandsk valuta på en ikke vilkårlig måde, men i overensstemmelse med det frie marked, især i en situation, hvor begge parter forstod kontraktvilkårene vedrørende købs- og salgskursen af udenlandsk valuta på samme måde, eller låntager/forbrugeren ikke var interesseret i det omtvistede kontraktvilkår på tidspunktet for aftalens indgåelse og opfyldelse, herunder ikke gjorde sig bekendt med aftalens indhold på tidspunktet for dens indgåelse og under dens samlede varighed?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 12. maj 2020 — G.W. og E.S mod A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.

(Sag C-213/20)

(2020/C 304/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G.W. og E.S

Sagsøgt: A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 36, stk. 1, jf. punkt a.12 i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF ⁽¹⁾ af 5. november 2002 om livsforsikring fortolkes således, at forpligtelsen til at meddele de deri nævnte oplysninger ligeledes omfatter meddelelse til den forsikrede, når denne ikke samtidigt er forsikringstageren, og hvor den pågældende som forbruger slutter sig til en gruppelivforsikringsaftale tilknyttet en kapitalforsikringsfond, hvilken aftale er indgået mellem forsikringsgiveren og forsikringstageren, i egenskab af faktisk investor på en sådan måde, at det er denne forbruger, der betaler forsikringspræmierne?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvare bekræftende, skal artikel 36, stk. 1, sammenholdt med punkt a.11 og a.12 i bilag III til direktiv 2002/83/EF, da fortolkes således, at — inden for rammerne af et sådant retsforhold som omhandlet i det første spørgsmål — skal forpligtelsen til at meddele oplysninger om arten af de kapitalaktiver, der er knyttet til kapitalforsikringsfonden, også indebære, at den forsikrede på en udtømmende og forståelig måde skal oplyses om alle risici, herunder om deres art og omfang, der er forbundet med investering i kapitalfondens aktiver (såsom strukturerede obligationer eller derivater), eller er det tilstrækkeligt i henhold til den nævnte bestemmelse kun at give den forsikrede forbruger grundlæggende oplysninger om de væsentligste risici, der er forbundet med foretage sådanne investeringer?
- 3) Skal artikel 36, stk. 1, sammenholdt med punkt a.11 og a.12 i bilag III til direktiv 2002/83/EF fortolkes således, at der — inden for rammerne af et sådant retsforhold som omhandlet i det første spørgsmål — gælder en forpligtelse til at oplyse forbrugeren, som i egenskab af forsikret har indgået en livsforsikringsaftale, om alle investeringsrisici og dermed forbundne forhold, hvorom udstederen af aktiverne (strukturerede obligationer eller derivater), der udgør kapitalforsikringsfonden, har oplyst forsikringsgiveren?
- 4) I tilfælde af, at de foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 36, stk. 1, i direktiv 2002/83/EF da fortolkes således, at forbrugeren, der i egenskab af forsikret indgår en gruppelivforsikringsaftale med en kapitalforsikringsfond, skal oplyses om arten af kapitalaktiver og de risici, der er forbundet med at investere i disse aktiver forud for indgåelsen af aftalen som led i en særskilt procedure, og dermed om denne bestemmelse er i strid med en national bestemmelse [som] artikel 13, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed af 22. maj 2003, hvoraf fremgår, at det er tilstrækkeligt, at disse oplysninger kun medtages i forsikringsaftalen ved dens indgåelse, og tidspunktet for modtagelse af disse oplysninger ikke kan anses for klart og udtrykkeligt at være adskilt i forhold til tidspunktet, hvor aftalen indgås?

- 5) Såfremt det første til det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 36, stk. 1, sammenholdt med punkt a.11 og a.12 i bilag III til direktiv 2002/83/EF da fortolkes således, at en korrekte opfyldelse af den deri anførte informationsforpligtelse skal betragtes som et væsentligt element i en gruppelevforsikringsaftale med en kapitalforsikringsfond, og kan en konstatering af, at denne forpligtelse ikke er korrekt opfyldt medføre, at forbrugeren/den forsikrede opnår — på grund af, at aftalen eller erklæringen om at indgå aftale eventuelt anses for at være ugyldig eller uvirksom — ret til at kræve tilbagebetaling af alle de forsikringspræmier, der er betalt af forbrugeren?

(¹) EFT 2002, L 345, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 26. maj 2020 — LM

(Sag C-219/20)

(2020/C 304/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LM

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Österreichische Gesundheitskasse Kompetenzzentrum LSDB

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6 i EMRK og artikel 41, stk. 1, og artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder [(herefter »chartret«)] fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som inden for rammerne af en administrativ straffesag fastsætter en obligatorisk forældelsesfrist på fem år i forbindelse med et uagtsomhedsdelikt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 3. juni 2020 — MT mod Landespolizeidirektion Steiermark

(Sag C-231/20)

(2020/C 304/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionappellant: MT

Revisionsindstævnt myndighed: Landespolizeidirektion Steiermark

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den nationale ret i en straffesag, som føres med det formål at beskytte en monopolordning, prøve den relevante sanktionsbestemmelse i lyset af den frie udveksling af tjenesteydelser, når retten allerede tidligere har sammenholdt monopolordningen med EU-Domstolens principper, og denne undersøgelse har vist, at monopolordningen er lovlig?

2) Såfremt svaret på det første spørgsmål er bekræftende:

- 2a)** Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver obligatorisk pålæggelse af en bøde pr. spilleautomat uden absolut loft over bødernes samlede beløb for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?
- 2b)** Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver obligatorisk pålæggelse af en bøde pr. spilleautomat på mindst 3 000 EUR for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?
- 2c)** Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver pålæggelse af en forvandlingsstraf pr. spilleautomat uden absolut loft over forvandlingsstraffenes samlede omfang for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?
- 2d)** Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som i tilfælde af pålæggelse af sanktion for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil, foreskriver betaling af et bidrag til sagsomkostningerne på 10 % af de pålagte bøder?

3) Såfremt svaret på det første spørgsmål er benægtende:

- 3a)** Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver obligatorisk pålæggelse af en bøde pr. spilleautomat uden absolut loft over bødernes samlede beløb for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?
- 3b)** Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver obligatorisk pålæggelse af en bøde pr. spilleautomat på 3 000 EUR for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?
- 3c)** Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver pålæggelse af en forvandlingsstraf pr. spilleautomat uden absolut loft over forvandlingsstraffenes samlede omfang for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?
- 3d)** Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som i tilfælde af pålæggelse af bøde for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil, foreskriver betaling af et bidrag til sagsomkostningerne på 10 % af de pålagte bøder?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 7. juli 2020 — BUND Naturschutz in Bayern e.V. mod Landkreis Rosenheim

(Sag C-300/20)

(2020/C 304/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: BUND Naturschutz in Bayern e.V.

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Landkreis Rosenheim

Procesdeltagere: Landesanstalt für Umwelt, Raumordnung und Bauwesen og Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ fortolkes således, at der allerede fastsættes en ramme for fremtidige anlægstilladelser til de projekter, der er opført i bilag I og II til direktiv 2011/92/EU ⁽²⁾ (VVM-direktivet), såfremt en bekendtgørelse om beskyttelse af natur og landskab fastsætter generelle forbud med fritagelsesmulighed og krav om godkendelse, som ikke har nogen specifik forbindelse med projekter, der er nævnt i bilagene til VVM-direktivet?
- 2) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF fortolkes således, at planer og programmer er udarbejdet inden for landbrug, skovbrug, arealanvendelse osv., såfremt de har til formål at fastsætte en referenceramme for netop en eller flere af disse sektorer? Eller er det tilstrækkeligt, at der med henblik på beskyttelse af natur og landskab fastsættes generelle forbud og krav om godkendelse, som skal vurderes ved godkendelsesprocedurer for forskellige aktiviteter og anvendelser og indirekte (»refleksagtigt«) kan påvirke en eller flere af disse sektorer?
- 3) Skal artikel 3, stk. 4, i direktiv 2001/42/EF fortolkes således, at der fastsættes en ramme for fremtidige anlægstilladelser til projekter, såfremt en bekendtgørelse, som er vedtaget med henblik på beskyttelse af natur og landskab, fastsætter generelle forbud og krav om godkendelse for flere forskellige abstrakt beskrevne aktiviteter og foranstaltninger i det beskyttede område, men der på tidspunktet for dens vedtagelse hverken forventes eller påtænkes konkrete projekter og der dermed ikke er nogen specifik forbindelse med konkrete projekter?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 197, s. 30.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT 2012, L 26, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 9. juli 2020 — SIA »Visma Enterprise« mod Konkurences padome

(Sag C-306/20)

(2020/C 304/13)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Visma Enterprise«

Sagsøgt: Konkurences padome

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en aftale mellem en producent og nogle distributører som omhandlet i den foreliggende sag (hvorefter den distributør, der først har registreret en potentiel transaktion, har fortrinsret i en periode på 6 — seks — måneder regnet fra registreringen af en potentiel transaktion til at gennemføre salgsprocessen med den pågældende slutbruger, medmindre denne modsætter sig det) i henhold til en korrekt fortolkning af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anses for en aftale mellem virksomheder, der har til formål at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen som omhandlet i artikel 101, stk. 1 TEUF?
- 2) Er der holdepunkter i den aftale mellem en producent og nogle distributører, som er omhandlet i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der gør det muligt at vurdere, om denne aftale ikke er undtaget fra det generelle kartelforbud?

- 3) Kan den aftale mellem en producent og nogle distributører, som er omhandlet i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, betragtes som en undtagelse? Gælder den undtagelse, der tillader, at der indgås vertikale aftaler, der begrænser aktivt salg ind i det eksklusivområde eller til den eksklusive kundegruppe, som er reserveret leverandøren, eller som leverandøren har tildelt en anden køber, forudsat at begrænsningen ikke begrænser køberens kunders salg, og hvor leverandørens (sagsøgerens) markedsandel ikke overstiger 30 %, kun for eksklusive distributionssystemer?
- 4) Kan den aftale mellem en producent og nogle distributører, som er omhandlet i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, udgøre en forbudt aftale udelukkende på grundlag af en enkelt økonomisk aktørs ulovlige adfærd? Er der under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, holdepunkter for at antage, at en enkelt økonomisk aktør deltager i et kartel?
- 5) Er der under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, holdepunkter for at antage, at der foreligger en formindskelse (forvridning) af konkurrencen inden for rammerne af distributionssystemet eller en fordel for sagsøgeren eller en negativ indvirkning på konkurrencen?
- 6) Er der under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, holdepunkter for at antage, at der foreligger negative virkninger for konkurrencen i eller uden for distributionssystemet, hvis distributionsnettets markedsandel ikke overstiger 30 % (sagsøgeren er producent, og sagsøgerens markedsandel omfatter derfor også distributørernes videresalg), og er den nævnte aftale omfattet af kartelforbuddet?
- 7) I henhold til artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 2 i Kommissionens forordning nr. 330/2010 ⁽¹⁾ af 20. april 2010, sammenholdt med artikel 4, litra b), heri:
- Gælder undtagelsen for et distributionssystem, hvorefter (i) distributøren (forhandleren) vælger den potentielle kunde, vedkommende vil samarbejde med, (ii) leverandøren ikke på forhånd på grundlag af objektive kriterier, der er klart kendt og kontrollerbare, har fastlagt en bestemt gruppe af kunder til hver distributør til levering af deres tjenester, (iii) leverandøren — på distributørens (forhandlerens) anmodning — foretager en reservation af potentielle kunder til den pågældende distributør, (iv) de øvrige distributører ikke kender til eller ikke på forhånd er informeret om reserveringen af en potentiel kunde, eller i medfør af hvilket (v) det eneste kriterium for reservation af en potentiel kunde, og for fastlæggelse af det dertil hørende eksklusive distributionssystem til fordel for en bestemt distributør, er den pågældende distributørs anmodning herom og ikke leverandørens afgørelse, eller i medfør af hvilket (vi) reservationen forbliver i kraft i 6 — seks — måneder fra registreringen af den potentielle transaktion (hvorefter den eksklusive distribution ikke længere er i kraft)?
 - Skal det passive salg anses for ikke at være begrænset, hvis aftalen mellem leverandøren og distributøren indeholder en betingelse om, at køberen (slutbrugeren) kan modsætte sig den nævnte reservation, men køberen ikke er blevet underrettet om en sådan betingelse? Kan køberens (slutbrugers) adfærd påvirke (begrunde) betingelserne i aftalen mellem leverandøren og distributøren?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20.4.2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EUT 2010, L 102, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. juli 2020 —
Regione Veneto mod Plan Eco S.r.l**

(Sag C-315/20)

(2020/C 304/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Regione Veneto

Indstævnt: Plan Eco S.r.l

Præjudicielt spørgsmål

Domstolen anmodes om at klarlægge,

med hensyn til en situation, hvor blandet kommunalt affald, som ikke indeholder farligt affald, er blevet mekanisk behandlet på et anlæg med henblik på energigenvinding (operation R1/R12 i bilag C til miljøloven), og hvor det efter afslutningen af denne behandling fremgår, i teorien, at behandlingen ikke grundlæggende har ændret de oprindelige egenskaber af dette blandede kommunale affald, men hvor affaldet bliver klassificeret med EAK-kode 19 12 12, hvilket parterne er enige om, med henblik på at vurdere lovligheden af indsigelser, som oprindelseslandets kompetente myndighed har rejst på grundlag af principperne i direktiv 2008/98/EF⁽¹⁾ mod en anmodning om forudgående samtykke til overførsel af det behandlede affald til et andet europæisk land for brug til kraftvarmeproduktion eller under alle omstændigheder til energiproduktion på et produktionsanlæg, navnlig indsigelser som de i hovedsagen omhandlede, som er baseret

- på princippet om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet (artikel 13);
- på principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed fastsat i artikel 16, stk. 1, hvorefter »[medlemsstaterne], hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemsstater, [skal træffe] passende foranstaltninger til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesanlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald, indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik«;
- på princippet fastsat i samme artikel 16, [stk. 1], andet afsnit, sidste punktum, ifølge hvilken »[m]edlemsstaterne [også kan] begrænse udgående overførsler af affald af miljøhensyn, jf. forordning (EF) nr. 1013/2006«⁽²⁾;
- på 33. betragtning til direktiv 2008/98, hvoraf det fremgår, at »[i] forbindelse med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 [...] om overførsel af affald forbliver blandet kommunalt affald som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 5, blandet kommunalt affald, selv når det har gennemgået en affaldsbehandling, der ikke grundlæggende har ændret dets egenskaber«;

hvorvidt Det Europæiske Affaldskatalog og de respektive klassificeringer (i den foreliggende situation EAK-kode 19 12 12, affald fra mekanisk behandling af affald gennem behandlingsoperation R1/R12 på et anlæg) påvirker — og i så fald i hvilket omfang — [EU]-lovgivningen om overførsel af affald, der inden den mekaniske behandling er blandet kommunalt affald, og

navnlig hvorvidt bestemmelserne i artikel 16 i ovennævnte direktiv 2008/98 og 33. betragtning hertil, der udtrykkeligt vedrører overførsel af affald, med hensyn til overførsel af affald, der stammer fra behandling af blandet kommunalt affald, har forrang for klassificeringen i Det Europæiske Affaldskatalog eller ej,

idet Domstolen, såfremt den anser dette for hensigtsmæssigt og nyttigt, præciserer, om det nævnte katalog har lovmæssig karakter eller derimod udgør en simpel teknisk vejledning, som er egnet til ensartet sporing af alt affald.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14.6.2006 om overførsel af affald (EUT 2006, L 190, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 2. marts 2020 — Cofidis SA mod YU og ZT (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance Epinal — Frankrig)

(Sag C-616/18) ⁽¹⁾

(2020/C 304/15)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 436 af 3.12.2018.

RET TEN

Sag anlagt den 8. juli 2020 — Société générale m.fl. mod SRB

(Sag T-444/20)

(2020/C 304/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Société générale (Paris, Frankrig), Crédit du Nord (Lille, Frankrig) og SG Option Europe (Puteaux, Frankrig) (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi og M. Dalon)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres afgørelse nr. SRB/ES/2020/24 om ex ante-bidrag for 2020 til Den Fælles Afviklingsfond, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- I henhold til artikel 277 TEUF fastslås det, at følgende bestemmelser i SRM-forordningen, gennemførelsesforordningen og i den delegerede forordning ikke finder anvendelse:
 - SRM-forordningens artikel 69, stk. 1 og 2, artikel 70, stk. 1, og artikel 70, stk. 2, litra a) og b).
 - Artikel 4, stk. 2, og artikel 6 og 7 i den delegerede forordning samt bilag I hertil.
 - Gennemførelsesforordningens artikel 4.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, for så vidt som de nærmere bestemmelser for beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond (SRF), som fastsat i SRM-forordningen og den delegerede forordning, hverken afspejler institutternes reelle størrelse eller deres reelle risiko.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som mekanismen for ex ante bidrag til SRF, som fastsat i SRM-forordningen og den delegerede forordning, hviler på en vurdering, som kunstigt forværrer risikoprofilen for store franske institutter såsom sagsøgerne, og fører derfor til et bidragsbeløb, som er uforholdsmæssigt højt i forhold til den risiko, som reelt er forbundet med disse samme institutter.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet beregningen af beløbet for ex ante-bidragene, som fastsat i SRM-forordningen, gennemførelsesforordningen og i den delegerede forordning, dels ikke med tilstrækkelig præcision kan forudses, dels ikke så meget afhænger af instituttets egen situation og overordnede risikoprofil, som instituttets situation i forhold til andre bidragydende institutter. Endelig er sagsøgerne af den opfattelse, at Kommissionen ikke burde have haft ansvaret for at fastlægge risikoindikatorer inden for rammerne af den delegerede forordning, for så vidt som disse kriterier har en særdeles strukturel og afgørende funktion ved fastsættelsen af bidragsbeløbene (artikel 290 TEUF).

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som SRB ikke, ved beregningen af den risikoafpassede variabel, anvender samtlige risikokriterier, der er fastsat i den delegerede forordning. Sagsøgerne har anført, at den anfægtede afgørelse endvidere ikke indeholder oplysninger, der er tilstrækkeligt klare og fyldestgørende til at sagsøgerne kan genberegne det bidragsbeløb, der skyldes, hvilket ligeledes indebærer en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF.

Sag anlagt den 8. juli 2020 — Crédit agricole m.fl. mod SRB

(Sag T-445/20)

(2020/C 304/17)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrig) og 48 andre sagsøgere (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi og M. Dalon)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres afgørelse nr. SRB/ES/2020/24 om ex ante-bidrag for 2020 til Den Fælles Afviklingsfond, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- I henhold til artikel 277 TEUF fastslås det, at følgende bestemmelser i SRM-forordningen, gennemførelsesforordningen og i den delegerede forordning ikke finder anvendelse:
 - SRM-forordningens artikel 69, stk. 1 og 2, artikel 70, stk. 1, og artikel 70, stk. 2, litra a) og b).
 - Artikel 4, stk. 2, og artikel 6 og 7 i den delegerede forordning samt bilag I hertil.
 - Gennemførelsesforordningens artikel 4.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner de i sag T-444/20, Société générale m.fl. mod SRB, fremsatte.

Sag anlagt den 8. juli 2020 — Confédération nationale du Crédit mutuel m.fl. mod SRB

(Sag T-446/20)

(2020/C 304/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Confédération nationale du Crédit mutuel (Paris, Frankrig) og 25 andre sagsøgere (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi og M. Dalon)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres afgørelse nr. SRB/ES/2020/24 om ex ante-bidrag for 2020 til Den Fælles Afviklingsfond, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- I henhold til artikel 277 TEUF fastslås det, at følgende bestemmelser i SRM-forordningen, gennemførelsesforordningen og i den delegerede forordning ikke finder anvendelse:
 - SRM-forordningens artikel 69, stk. 1 og 2, artikel 70, stk. 1, og artikel 70, stk. 2, litra a) og b).
 - Artikel 4, stk. 2, og artikel 6 og 7 i den delegerede forordning samt bilag I hertil.
 - Gennemførelsesforordningens artikel 4.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner de i sag T-444/20, Société générale m.fl. mod SRB, fremsatte.

Sag anlagt den 8. juli 2020 — BNP Paribas mod SRB**(Sag T-447/20)**

(2020/C 304/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BNP Paribas (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi og M. Dalon)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres afgørelse nr. SRB/ES/2020/24 om ex ante-bidrag for 2020 til Den Fælles Afviklingsfond, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- I henhold til artikel 277 TEUF fastslås det, at følgende bestemmelser i SRM-forordningen, gennemførelsesforordningen og i den delegerede forordning ikke finder anvendelse:
 - SRM-forordningens artikel 69, stk. 1 og 2, artikel 70, stk. 1, og artikel 70, stk. 2, litra a) og b).
 - Artikel 4, stk. 2, og artikel 6 og 7 i den delegerede forordning samt bilag I hertil.
 - Gennemførelsesforordningens artikel 4.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner de i sag T-444/20, Société générale m.fl. mod SRB, fremsatte.

Sag anlagt den 8. juli 2020 — BPCE m.fl. mod SRB**(Sag T-448/20)**

(2020/C 304/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: BPCE (Paris, Frankrig) og 44 andre sagsøgere (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi og M. Dalon)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres afgørelse nr. SRB/ES/2020/24 om ex ante-bidrag for 2020 til Den Fælles Afviklingsfond, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- I henhold til artikel 277 TEUF fastslås det, at følgende bestemmelser i SRM-forordningen, gennemførelsesforordningen og i den delegerede forordning ikke finder anvendelse:
 - SRM-forordningens artikel 69, stk. 1 og 2, artikel 70, stk. 1, og artikel 70, stk. 2, litra a) og b).
 - Artikel 4, stk. 2, og artikel 6 og 7 i den delegerede forordning samt bilag I hertil.
 - Gennemførelsesforordningens artikel 4.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner de i sag T-444/20, Société générale m.fl. mod SRB, fremsatte.

Sag anlagt den 8. juli 2020 — Banque postale mod SRB**(Sag T-449/20)**

(2020/C 304/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Banque postale (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi og M. Dalon)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres afgørelse nr. SRB/ES/2020/24 om ex ante-bidrag for 2020 til Den Fælles Afviklingsfond, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- I henhold til artikel 277 TEUF fastslås det, at følgende bestemmelser i SRM-forordningen, gennemførelsesforordningen og i den delegerede forordning ikke finder anvendelse:
 - SRM-forordningens artikel 69, stk. 1 og 2, artikel 70, stk. 1, og artikel 70, stk. 2, litra a) og b).
 - Artikel 4, stk. 2, og artikel 6 og 7 i den delegerede forordning samt bilag I hertil.
 - Gennemførelsesforordningens artikel 4.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner de i sag T-444/20, Société générale m.fl. mod SRB, fremsatte.

Sag anlagt den 14. juli 2020 — Roxtec mod EUIPO — Wallmax (Gengivelse af sorte cirkler placeret oven på en orange firkant)

(Sag T-455/20)

(2020/C 304/22)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Roxtec AB (Karlskrona, Sverige) (ved advokaterne J. Olsson og J. Adamsson)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Wallmax Srl (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Roxtec AB

Det omtvistede varemærke: Et EU-figurmærke (Gengivelse af sorte cirkler placeret oven på en orange firkant) — EU-varemærke nr. 14 784 375

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. april 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2385/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. juli 2020 — Industria de Diseño Textil mod EUIPO — Ffauf Italia (ZARA)**(Sag T-467/20)**

(2020/C 304/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Industria de Diseño Textil; SA (Arteixo, Spanien) (ved advokaterne G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ffauf Italia SpA (Riese Pio X, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Industria de Diseño Textil; SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket ZARA — registreringsansøgning nr. 89 29952

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. maj 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2040/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist, for så vidt som indsigelsen derved blev taget til følge for varer og tjenesteydelser i klasse 29, 30, 35 og 43, og det fastslås, at der ikke foreligger risiko for forveksling som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 for alle de anfægtede varer og tjenesteydelser.
- EUIPO og i givet fald den anden part i sagen for EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med den foreliggende sag.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og regel 22, stk. 3 og 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EF) 2868/95.
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 24. juli 2020 — LB mod Parlamentet

(Sag T-468/20)

(2020/C 304/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: LB (ved advokat O. Schmechel)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 2. juli 2020 om at forflytte sagsøgeren til Europa-Parlamentets Liaison Office i Luxembourg med virkning fra den 1. september 2020.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende om manglende begrundelse

- Afgørelsen om forflyttelse er formelt ulovlig, eftersom den ikke indeholder nogen begrundelse. En begrundelse var krævet i henhold til artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 296 TEUF, eftersom sagsøgerens interesse heri klart kunne identificeres af sagsøgte.

2. Andet anbringende om manglende overholdelse af proceduren i henhold til afgørelsens ordlyd

- Sagsøgeren havde ret til at afslå stillingen i Europa-Parlamentets Liaison Office (EPLO) i Luxembourg i henhold til afgørelsens ordlyd og gjorde dette. En overflytning til denne stilling var derfor ikke længere en mulighed.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten over for tjenestemænd. Overflytningen til et andet tjenestested var i strid med arbejdsgiverens omsorgspligt over for tjenestemænd, eftersom den var uforenelig med flere grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Navnlig er følgende rettigheder blevet tilsidesat:

- Retten til privatliv og familieliv (artikel 7 og artikel 33) og retten for en mindreårig datter til regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge sine forældre (artikel 24) blev tilsidesat, eftersom sagsøgerens familie vil være nødt til at bo adskilt. Datteren vil forblive i Berlin med sin far, mens sagsøgeren vil flytte alene til Luxembourg.
- Retten til lighed for loven (artikel 20) og ikke-forskelsbehandling (artikel 21) blev tilsidesat. Som gift EPLO-tjenestemand og mor til en mindreårig datter, som hun sammen med sin mand har delt forældremyndighed over, er sagsøgeren genstand for mobilitet, på grundlag af hvilken hun skal forflyttes til Luxembourg. Separerede og skilte EPLO-tjenestemænd, som har delt forældremyndighed over et mindreårigt barn, er undtaget fra mobilitet indtil barnet er myndigt, og der er ikke nogen objektiv begrundelse for denne ulige behandling.

4. Fjerde anbringende om den uforholdsmæssige karakter af forflyttelsen til et andet tjenestested

- Det blev ikke foretaget nogen interesseafvejning af sagsøgerens og sagsøgte's interesser, selv om sagsøgte var forpligtet hertil i forbindelse med sagsøgte's pligt til god forvaltning (artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).
- Sagsøgerens beskyttede interesser oversteg klart sagsøgte's interesse i forflyttelsen.

- Forflyttelsen fra EPLO i Berlin til EPLO i Luxembourg var ikke i tjenestens interesse.
5. Femte anbringende om manglende brug af skønsbeføjelsen
- Sagsøgte anerkender ikke sit skøn og har derfor ikke udøvet noget skøn.
6. Sjette anbringende om princippet om beskyttelse af den berettigede forventning
- Siden sagsøgeren blev udnævnt i 2001 og indtil Europa-Parlamentets Præsidium's vedtagelse af mobilitetsafgørelsen af 2018 var princippet om, at AST-tjenestemænd, som sagsøgeren, ikke er genstand for mobilitet, gældende. Dette princip har været gældende siden mobilitetsafgørelsen af 1998 og blev bekræftet ved Europa-Parlamentets Præsidium's mobilitetsafgørelser af 2002 og 2004.
 - Sagsøgerens berettigede forventning om mobilitetsundtagelsens fortsatte eksistens var beskyttet. En regelændring kræver derfor passende overgangsforanstaltninger og passende undtagelser. Den foreslåede overgangsperiode på tre år er utilstrækkelig, eftersom den ikke fjerner separationen fra sagsøgerens familie. En undtagelse for sagsøgeren findes ikke.
7. Syvende anbringende om fortabelse
- Sagsøgte fortabte muligheden for at beordre mobilitet med den konsekvens, at sagsøgerens tjenestested ændres, eftersom sagsøgte ved gentagne gange at undtage AST-tjenestemænd fra mobilitet gav sagsøgeren det indtryk, at sagsøgeren ikke skulle forvente, at tjenestestedet blev ændret.

Sag anlagt den 28. juli 2020 — Bigben Connected mod EUIPO — Forsee Power (FORCE POWER)

(Sag T-478/20)

(2020/C 304/25)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Bigben Connected (Fretin, Frankrig) (ved advokat M. Chaminade)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Forsee Power (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: Bigben Connected

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket FORCE POWER — registreringsansøgning nr. 16 541 377

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. maj 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2184/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EUIPO og indsigeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for indsigelsesafdelingen og appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. juli 2020 — Eurobolt m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-479/20)

(2020/C 304/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Eurobolt BV ('s-Heerenberg, Nederlandene), Fabory Nederland BV (Tilburg, Nederlandene), ASF Fischer BV (Lelystad, Nederlandene) og Stafa Group BV (Maarheeze, Nederlandene) (ved advokaterne S. De Knop, B. Natens og A. Willems)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/611 af 30. april 2020 om genindførelse af den endelige antidumpingtold, der er indført ved Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej (¹), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at forordning (EU) 2020/611, idet den med tilbagevirkende kraft afhjalp en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, udgør en tilsidesættelse af artikel 266 og 264 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og princippet om effektiv domstolsbeskyttelse.
2. Andet anbringende om, at forordning (EU) 2020/611, idet den ikke er støttet på et gyldigt retsgrundlag, udgør en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (²), artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) samt princippet om god forvaltningskik.

3. Tredje anbringende om, at forordning (EU) 2020/611, idet den forbød tilbagebetaling og pålagde opkrævning af tilbagebetalt antidumpingtold, udgør en tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, TEU og artikel 5, stk. 2, TEU.

⁽¹⁾ EUT 2020 L 141, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51).

Sag anlagt den 28. juli 2020 — Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics og Jushi Egypt for Fiberglass Industry mod Kommissionen

(Sag T-480/20)

(2020/C 304/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sukhna, Egypten) og Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna) (ved advokaterne B. Servais og V. Crochet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/776 af 12. juni 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten ⁽¹⁾ og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Europa-Kommissionen og enhver intervenient, der gives tilladelse til at støtte Kommissionen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionens metode til beregning af sagsøgernes subsidieringsmargen er i strid med artikel 1, stk. 1, artikel 5, stk. 1, artikel 6, artikel 12, stk. 1, litra c), og artikel 24, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽²⁾.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionens afgørelse om at udligne den økonomiske støtte, som blev tildelt af kinesiske offentlige organer, er i strid med artikel 2, litra a) og b), artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2016/1037.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionens afgørelse om levering af jord til Jushi er i strid med sagsøgernes ret til forsvar og med artikel 30 samt artikel 3, stk. 2, artikel 5 og artikel 6, litra d), i forordning (EU) 2016/1037.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionens afgørelse om udligning af nedslagsordningen for importafgifter på Jushis importerede materialer er i strid med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), artikel 3, stk. 2, og artikel 5 i forordning (EU) 2016/1037.

5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionens afgørelse om udligning af den skattemæssige behandling af valutakurstab er i strid med artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2016/1037.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionens metode til beregning af underbudsmarginen i forhold til sagsøgerne er i strid med artikel 1, stk. 1, artikel 2, litra d), og artikel 8, stk. 1, 2 og 5, i forordning (EU) 2016/1037.

⁽¹⁾ EUT 2020, L 189, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8.6.2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 55).

Sag anlagt den 31. juli 2020 — Magnetec mod EUIPO (CoolTUBE)

(Sag T-481/20)

(2020/C 304/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Magnetec — Gesellschaft für Magnettechnologie mbH (Langenselbold, Tyskland) (ved advokaterne M. Kloth, R. Briske og D. Habel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket CoolTUBE — registreringsansøgning nr. 18 022 606

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. maj 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1755/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er blevet afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 3. august 2020 — SATSE mod Europa-Kommissionen

(Sag T-484/20)

(2020/C 304/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sindicato de Enfermería (SATSE) (Madrid, Spanien) (ved advokat M. Sesmero González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens direktiv (EU) 2020/739 af 3. juni 2020 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/54/EF for så vidt angår opførelse af SARS-CoV-2 på listen over biologiske agenser, der vides at kunne fremkalde infektionssygdomme hos mennesker, og om ændring af Kommissionens direktiv (EU) 2019/1833, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 4. juni 2020 (L 175/11 — L 175/14), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 2 og 18 i direktiv 2000/54/EF, sammenholdt med bilag III hertil.

— Det gøres herved gældende, at der hverken foreligger en effektiv behandling eller profylakse for den biologiske agens SARS-CoV-2, at der er tale om en virus, som betegnes som meget smitsom, og som dermed med stor sandsynlighed spreder sig i samfundet, og at coronavirus SARA-CoV-2 fremkalder alvorlige lidelser og symptomer, hvorfor de påfører mennesket alvorlig sygdom, der udgør en alvorlig fare for arbejdstagerne.

2. Andet anbringende om væsentlige formmangler, idet der foreligger en manglende begrundelse for at klassificere den biologiske agens SARA-CoV-2 i gruppe 3.

— Det gøres herved gældende, at selv om Kommissionen har anerkendt, at der hverken findes en vaccine eller effektiv behandling, og på trods af det i artikel 2 i direktiv 2000/54/EF anførte, er SARA-CoV-2 blevet kvalificeret i risikogruppe 3 i stedet for gruppe 4.

Sag anlagt den 5. august 2020 — Junqueras i Vies mod Parlamentet

(Sag T-485/20)

(2020/C 304/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spanien) (ved advokat A. Van den Eynde Adroer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Annullation af afgørelsen fra Europa-Parlamentet (Directorate-General for Finance — Directorate for Members' Financial and Social Entitlements), meddelt ved skrivelse af 7. maj 2020 fra Didier KLETHI, hvorefter vederlaget til medlem af Europa-Parlamentet, Oriol Junqueras i Vies, kun kan udbetales for perioden fra den 25. september 2019 til den 2. januar 2020, i overensstemmelse med artikel 10 i vedtægten for Europa-Parlamentets medlemmer, og påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af dom af 19. december 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), for så vidt som det heri fastslås, at Oriol Junqueras i Vies har egenskab af parlamentsmedlem fra den 13. juni 2019, således at den grund vedrørende uforenelighed, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet af 1976 (EFT 1976, L 278, s. 5) i medfør af den nævnte dom ikke foreligger.
 2. Andet anbringende om nødvendigheden af, i det foreliggende tilfælde, at lægge en ikke-formalistisk fortolkning af artikel 7, stk. 2, i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet af 1976 til grund, for så vidt som Oriol Junqueras i Vies, henset til Parlamentets manglende handling med henblik på at beskytte sidstnævntes immunitet, materielt og fysisk mod sin vilje var forhindret i at frasige sig hvervet som medlem af Congreso de los Diputados (deputerkammeret, Spanien) og fuldt ud udøve hvervet som medlem af Europa-Parlamentet.
 3. Tredje anbringende om nødvendigheden af, i det foreliggende tilfælde, at lægge en materiel og ikke en formel fortolkning af artikel 7, stk. 2, i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet af 1976 til grund, for så vidt som de materielle betingelser for grunden vedrørende uforenelighed ikke er opfyldt, eftersom Oriol Junqueras i Vies hele tiden var suspenderet fra sit hverv som medlem af Congreso de los Diputados (deputerkammeret, Spanien) samt suspenderet fra alle de rettigheder og vederlag, der hænger uløseligt sammen med sidstnævnte, og eftersom han desuden mod sin vilje blev fastholdt i denne stilling, idet han materielt og fysisk mod sin vilje var forhindret i at give afkald herpå med henblik på fuldt ud at udøve sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA